Condemna per a la “bona gent”

L’Audiència de Girona imposa 22 mesos de presó per als artífexs del museu de la retirada de Camprodon però els suspèn la pena
Alejandro Cuadrado i Lluís Bassaganya lluiten per recuperar peces comissades

---

“L’administració hauria de ser més intel·ligent i veure que jo no tinc a qui deixar el patrimoni”

Som bona gent”, proclamava Alejandro Cuadrado, l’amo de l’edifici que ocupa el museu de la retirada de Camprodon on la Guàrdia Civil va comissar desenes d’armes i explosius, ahir abans d’entrar a la sala de vistes de l’Audiència de Girona d’on ja sabia que en sortiria condemnat, encara que amb matisos. Fiscal i defenses (Carles Monguilod i Gabriela Barrios) havien signat un pacte, segons el qual Cuadrado i l’altre artífex del museu, Lluís Bassaganya, acceptarien una pena de 22 mesos de presó pels delictes de dipòsit d’armes i municions de guerra, que els hauria pogut comportar penes de fins a vuit anys de presó. En el moment de dictar la sentència in voce, el magistrat Ildefons Carol va advertir els acusats que anessin amb compte perquè, tot i aplicar-los la suspensió de la pena (en aplicar-los el benefici de l’error invencible), si durant els propers dos anys cometen algun delicte, tipus baralla o conduir beguts, podrien acabar a la presó. Pot semblar una fotesa però s’ha de vigilar amb aquestes coses, va advertir el magistrat.

Però per a Cuadrado i Bassaganya la veritable condemna ha estat la jugada que els va fer la Guàrdia Civil (amb qui sempre han tingut contacte i bona relació), que en l’anomenada operació Òxid els va arreplegar 217 d’armes i 300 quilos d’explosius, algunes peces exposades però moltes a la casa de Cuadrado, al mateix edifici que ocupa el museu, que va ser visitat per milers de persones, moltes autoritats, “i mai vam cobrar res”, exclamava Cuadrado per remarcar el caràcter altruista, a més d’històric, del seu projecte d’exposició. Alejandro Cuadrado, septuagenari jubilat, de memòria prodigiosa, no vol que es perdi el patrimoni històric que durant anys ha recollit. Part d’aquest patrimoni eren armes: com per exemple la pistola que havia estat de Quico Sabaté. O una pistola que li va entregar Harold Deer, oficial del cap de la legió Còndor, Wolfram von Richthofen, i un Winchester de 1968 que li va regalar un pilot d’aviació francès. Deer i la seva dona estan enterrats al cementiri de Camprodon i cada any Cuadrado els va a portar flors: un ram de grèvol florit. També hi tenia la pistola del seu besavi, Juan Cuadrado, que va ser municipal d’Olot. Però no tot eren armes en aquell museu que obria i tancava quan podia, segons es podia llegir al rètol de l’entrada. Cuadrado guarda valuosa documentació, uniformes, cascs, vehicles... Una peça d’exposició és un cotxe Studebaker, model president, de 1926, amb molta història. Amb aquest cotxe, relata Cuadrado, durant la guerra el seu pare va salvar d’una mort segura el capellà de Vilallonga. El van posar al cotxe enrotllat dins d’un matalàs i li van anar a buscar un refugi abans de fer-li passar la frontera. Una història de pel·lícula. Una pel·lícula que es podria fer amb totes les històries que Cuadrado guarda, entre el museu i la memòria. Ahir abans d’entrar al judici revelava que Antonio Tejero, el del 23-F, havia començat de guàrdia a Vilallonga de Ter i que festejava una noia de Tregurà. Cuadrado, explica, escriu les seves històries perquè no quedin en l’oblit. Però li preocupava què passarà amb el seu patrimoni, tot el material històric que pacientment ha recopilat durant tota la seva vida. “Jo ja soc gran i no tinc hereus (el seu fill va morir amb 16 anys) i no m’emportaré res d’aquest món. L’administració hauria de ser intel·ligent i veure-ho, això”, explica Cuadrado, que creu que l’administració hauria d’intervenir en l’afer i assumir la gestió del museu. Un museu que des de l’operació de la Guàrdia Civil no ha tornat a obrir. “Com que ara tot està prohibit, és millor no arriscar-se. Podrien veure una foto històrica i dir que faig apologia del feixisme”, ironitza Cuadrado.

Amb la sentència a la mà, que insta la Guàrdia Civil a donar al material comissat el destí legal que correspongui, Alejandro Cuadrado i Lluís Bassaganya no es rendeixen i volen recuperar les peces i tornar-les a exposició pública. Una de les opcions, que ja s'havia intentat durant la instrucció de la causa, és que la Generalitat les reclami per al seu arxiu històric. Cuadrado, amb bons contactes amb l'exèrcit, s'ha reunit amb un militar, Josep Peris, qui va ser màxim responsable del cos dels Mossos durant cinc anys i després destituït, que va mostrar el seu interès perquè les peces de Cuadrado puguin anar a parar al museu de l'exèrcit. Tindrà futur el museu? Un enigma.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 23-11-2018, Pàgina 41

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1508226-condemna-per-a-la-bona-gent.html